

СПРАВА «ГАВРИЛЮК ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF GAVRYLYUK v. UKRAINE)

(Заяви № 19612/23 та 33083/23)

Стислий виклад рішення від 05 вересня 2024 року

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 6 та статтю 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на надмірну тривалість кримінального провадження та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим. Розглянувши всі надані йому матеріали, Європейський суд дійшов висновку, що у цій справі тривалість провадження на національному рівні була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку» та, що у заявника не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим та констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції. Стосовно інших скарг заявника Європейський суд дійшов висновку, що вони також свідчать про порушення Конвенції у контексті його висновків у рішеннях у справах проти України. ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Вирішує об'єднати заяви;
2. Оголошує заяви прийнятними;
3. Постановляє, що було порушено пункт 1 статті 6 та статтю 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінального провадження та відсутністю у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим;
4. Постановляє, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, висунутими за усталеною практикою Суду (див. таблицю в додатку);
5. Постановляє, що: (a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.